

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 79580/12
Zdravko BOSANAC
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 20. veljače 2018.
u vijeću u sastavu:

Aleš Pejchal, *predsjednik*,
Armen Harutyunyan,
Jovan Ilievski, *suci*,

i Renata Degener, *zamjenica tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gore navedeni zahtjev podnesen 2. studenoga 2012.
godine,

uzimajući u obzir očitovanje koje je dostavila tužena Vlada i odgovor na
očitovanje koje je dostavio podnositelj zahtjeva,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva, g. Zdravko Bosanac, hrvatski je državljanin,
rođen 1954. godine i živi u Kutini. Podnositelja zahtjeva pred Sudom je
zastupao g. B. Posavčić, odvjetnik iz Kutine.

2. Hrvatsku Vladu („Vlada“) zastupala je njezina zastupnica, gđa Š.
Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se
sažeti kako slijedi.

1. Prekršajni postupak

4. Dana 7. rujna 2009. godine Prekršajni sud u Novskoj u svojoj je presudi br. P-1630/08 utvrdio da je dana 20. studenoga 2008. godine podnositelj zahtjeva upravljao vozilom pod utjecajem alkohola, da je nepropisno pretekao drugo vozilo i uzrokovao prometnu nesreću u kojoj su dvije osobe pretrpjele teške tjelesne ozljede, a još je jedna osoba pretrpjela lake tjelesne ozljede. Kažnjen je novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 hrvatskih kuna (HRK) i izrečena mu je mjera zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju od šest mjeseci.

5. Dana 23. rujna 2009. godine podnositelj zahtjeva podnio je žalbu, no povukao ju je 24. rujna 2010. Dana 18. listopada 2011. godine Visoki prekršajni sud odbacio je žalbu kao nedopuštenu jer je podnositelj od nje odustao, a presuda od 7. rujna 2009. godine postala je pravomoćna.

2. Postupak po optužnom prijedlogu

6. Dana 27. veljače 2009. godine Općinsko državno odvjetništvo u Kutini podnijelo je optužni prijedlog protiv podnositelja zahtjeva pred Općinskim sudom u Kutini zbog optužbe za vožnju pod utjecajem alkohola 20. studenoga 2008. godine i uzrokovanja teških tjelesnih ozljeda dvjema osobama. Dana 14. listopada 2010. godine podnositelj zahtjeva proglašen je krivim za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret i izrečena mu je kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci te je primijenjena uvjetna osuda s rokom kušnje u trajanju od tri godine, kao i mjera zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju od dvije godine.

7. Dana 18. studenog 2010. godine podnositelj zahtjeva podnio je žalbu u kojoj je, *inter alia*, tvrdio da ga je Prekršajni sud u Novskoj već osudio za isto djelo u svojoj presudi br. Ip-1298/08. Podnositelj zahtjeva priložio je citiranu presudu svojoj žalbi. Međutim, citirana se presuda odnosila na njegovu osudu od strane Prekršajnog suda u Novskoj zbog vožnje pod utjecajem alkohola 24. listopada 2008. godine, a ne na događaj od 20. studenoga 2008. godine za koji mu se sudilo u predmetnom kaznenom postupku.

8. Dana 5. travnja 2012. godine Županijski sud u Sisku potvrdio je osudu podnositelja zahtjeva. Glede njegove tvrdnje u odnosu na pravilo *ne bis in idem*, presudio je da se njegova osuda u prekršajnom postupku odnosila samo na vožnju pod utjecajem alkohola, dok je u kaznenom postupku proglašen krivim za uzrokovanje teških tjelesnih ozljeda dvjema osobama tijekom vožnje pod utjecajem alkohola. Prema mišljenju tog suda, nije bila riječ o istim djelima.

9. Dana 16. svibnja 2012. godine podnositelj zahtjeva podnio je zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude od strane Vrhovnog suda. Taj je sud 14. lipnja 2012. godine zahtjev proglasio nedopuštenim, jer je

takav zahtjev dopušten samo kada je optuženik osuđen na kaznu zatvora, a ne kada se primjenjuje uvjetna osuda.

10. Dana 21. svibnja 2012. godine podnositelj zahtjeva podnio je ustavnu tužbu u kojoj je tvrdio da ga je Prekršajni sud u Novskoj već osudio za isto djelo u svojoj presudi br. P-1630/08. Ustavni je sud 11. listopada 2012. godine odbacio tu tužbu.

B. Mjerodavno domaće pravo

11. Mjerodavni dio Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/2008, 76/2009, 80/2011, 91/2012) glasi:

Načela kaznenog postupka

Članak 12.

„(1) Nitko ne može biti ponovno kazneno progonjen za djelo za koje je već bio suđen i za koje je donesena pravomoćna sudska presuda.

...“

Članak 452.

„Presudu kojom se optužba odbija sud će izreći ako:

...

5. je optuženik za isto djelo već pravomoćno osuđen, oslobođen optužbe ili je postupak protiv njega rješenjem pravomoćno obustavljen.

...“

Žalbene osnove

Članak 469.

„Povreda kaznenog zakona postoji ako je kazneni zakon povrijeđen u pitanju:

...

3. ima li okolnosti koje isključuju kazneni progon, a osobito je li ... stvar već pravomoćno presuđena,

...“

PRIGOVOR

12. Podnositelj je u svojem zahtjevu prigovorio na temelju članka 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju da mu je dva puta suđeno i da je dva puta kažnjen za isto djelo.

PRAVO

Članak 4. Protokola br. 7.

13. Podnositelj zahtjeva prigovorio je da mu je dva puta suđeno i da je dva puta kažnjen u odnosu na događaj od 20. studenoga 2008. godine. Pozvao se na članak 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju, čiji mjerodavni dio glasi:

“1. Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku iste države za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u skladu sa zakonom i kaznenim postupkom te države.

...”

1. Tvrđnje stranaka

14. Vlada je tvrdila da podnositelj zahtjeva nije pravilno iscrpio domaća pravna sredstva jer se u svojoj žalbi protiv prvostupanjske presude donesene u postupku po optužnom prijedlogu pozvao na pogrešnu presudu Prekršajnog suda u Novskoj i priložio je presudu br. Ip-1298/08, koja se odnosila na posve nepovezan događaj, odnosno njegovu osudu za vožnju pod utjecajem alkohola 24. listopada 2008. godine. Time je žalbenom sudu uskratio mogućnost da pravilno ocijeni njegovu tvrdnju da je došlo do povrede pravila *ne bis in idem*.

15. Podnositelj zahtjeva odgovorio je da je pravilno iscrpio sva dostupna pravna sredstva, uključujući i zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude od strane Vrhovnog suda i ustavnu tužbu.

2. Ocjena Suda

16. U skladu s člankom 35. stavkom 1. Konvencije Sud predmet može razmotriti tek nakon što se iscrpe sva domaća pravna sredstva. Svrha je članka 35. državama potpisnicama dati priliku da spriječe ili isprave povrede za koje se navodi da su ih počinile, prije nego se ti navodi podnesu Sudu (vidi, primjerice, *Gherghina protiv Rumunjske* [VV] (odluka), br. 42219/07, stavak 84., 9. srpnja 2015.).

17. Obveza iscrpljenja domaćih pravnih sredstava stoga traži da se podnositelj zahtjeva posluži uobičajenim pravnim sredstvima koja su dostupna i dostatna u odnosu na njegove prigovore na temelju Konvencije. Postojanje pravnih sredstava o kojima se ovdje radi mora biti dovoljno sigurno ne samo u teoriji nego i u praksi, jer će im inače nedostajati potrebna dostupnost i djelotvornost. Da bi bilo djelotvorno, pravno sredstvo mora moći izravno ispraviti pobijano stanje stvari i mora nuditi razumne izgleda za uspjeh (ibid., st. 85.).

18. Sud napominje da podnositelj zahtjeva u svojoj žalbi protiv presude Općinskog suda u Kutini od 14. studenog 2010. godine jest iznio pitanje

svojem dvostrukog suđenja i kažnjavanja za isto djelo, no pozvao se na svoju kaznu za nepovezan događaj od 24. listopada 2008. godine u odnosu na koji je proglašen krivim za vožnju pod utjecajem alkohola. Sud je već smatrao da se prigovori zbog nepoštenosti postupka najbolje rješavaju u postupku u vezi s kojim su takvi prigovori uloženi (vidi *Tarbuk protiv Hrvatske*, br. 31360/10, st. 33., 11. prosinca 2012.). Isto vrijedi i za pravilo *ne bis in idem*.

19. Sud napominje da povreda pravila *ne bis in idem* predstavlja razlog za žalbu protiv prvostupanjske presude. Stoga nema sumnje da je žalba protiv prvostupanjske presude bila prikladno pravno sredstvo za podnositeljeve prigovore. Međutim, pozivanjem na presudu u kojoj je bio kažnjen za nepovezan događaj, podnositelj zahtjeva žalbenom sudu nije pružio pravu mogućnost za rješavanje njegovog prigovora u odnosu na pravilo *ne bis in idem*.

20. U nekoliko predmeta u odnosu na Hrvatsku, Sud je već smatrao da su podnositelji zahtjeva, iznoseći iste prigovore koje su iznijeli pred Sudom tijekom cijelog domaćeg postupka, pravilno iskoristili domaća pravna sredstva, i da je to uobičajeno korištenje domaćih pravnih sredstava, kako to zahtijeva članak 35., stavak 1. Konvencije (vidi naprijed citirani predmet *Tarbuk*, st. 32.; *Zrilić protiv Hrvatske*, br. 46726/11, st. 46.-48., 3. listopada 2013.; *Horvatić protiv Hrvatske*, br. 36044/09, st. 70., 17. listopada 2013.; i *Marić protiv Hrvatske*, br. 50132/12, st. 53., 12. lipnja 2014.). Nepoštivanjem ovih zahtjeva, podnositelj u ovom predmetu nije pravilno iscrpio domaća pravna sredstva.

21. U skladu s time, zahtjev se mora odbaciti na temelju članka 35., stavaka 1. i 4. Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

Utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 15. ožujka 2018. godine.

Renata Degener
Zamjenica tajnika

Aleš Pejchal
Predsjednik

© 2018 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava

Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava provjerio je točnost prijevoda, te proveo lekturu i pravnu redakтуру istoga.